

קרב המתנה עם הקרן הקיימת לישראל. כאשר נפטר האב, בסוף השנה שעברה, גילו דניאלה ואחותה קרולה הירות, שתי בנות

מאה מרסל זוהר

תיו של המיליונר, כי אביהן לא ציווה להן ולו פרוטה אחת.

לודוויג פלורסהיים, שנולד בדיסלדורף בשנת 1912, איבד רבים מבני-משפחתו בשואה. אחרי נפילת הרייך השלישי, החל עושה הון מעסקות-מקרקעין. אשתו הי ראשונה היתה אלמנה, אס-לילד, שמאוחר יותר נהרג בתאונת-דרכים. לאחר-מכן הוא התחתן עם נוצריה, שהתגיירה. זו היתה אמו של דניאלה וקרולה הירות, שנותרה יפה וזוהרת עד היום. אחרי שנפרד ממנה, ביקש מבתו דניאלה שתעלה לישראל ו- תשתקע בה, והבטיח כי ידאג לה עד שתעמוד ברשות עצמה.

אך בינתיים נפל דבר. המיליונר בן ה-60 התייגר עם בחור נוצרי שמוייץ, צעיר ממנו ב-40 שנה. שותו החל מכנה "ידידי הטוב". מאוחר יותר התגייר הבחור, ששמו היום הוא יוחנן הובר, עלה לארץ ונתקבל לקיבוץ אדמית שבצפון.

כיום טוענת דניאלה, באמצעות עורכי-הדין שלה שהגישו את התנגדות לקיום צוואתה של אביה, כי צוואה זו — המנסה לת אותה ואת אחותה מכל המגיע להן כדון — נערכה שלא-כדון, כי יוחנן הובר הפעיל במפעלו על אביהן לנשל מכספו. ב-25 במאי אשתקד פרץ המיליונר את צוואתו. "צוואתי זו תחול על כל רכושי בישראל", קבע לודוויג פלורסהיים, ומינה כמנהלי עיזבונו את הובר וגיבור קק"ל, ד"ר מאיר גורדון.

"הידיד הטוב" התערב

ה נני מצווה לקרן הקיימת, כתב פלורסהיים, "סכום בלירות ישרא ליות שיהיה שווה לסכום של 600,000 מר קים גרמניים", שאותם התחייב לתרום ל- 26.12.1974 בישראל

מהצוואה, מבלי שזה יתפרש כוויתור על כל סכום שתצווה לקרן הקיימת מעל ל- 600 אלף מ"ג.

"אנו נשמה להעמיד לרשותך את אנשי המחלקה המישיפטית שלנו, שיסייעו לך בעריכת הצוואה שתשלים את ההסכם ביי נינו בדבר התרומה."

דניאלה ואחותה טוענות, כי אביהן לא ידע לקרוא עברית היטב, וכי לא נאמר שצוואה שהיא תורגמה לשפת-האם שלו, גרמנית.

טענה נוספת של דניאלה ואחותה היא, שלודוויג פלורסהיים היה, בעבר, בטיפול פסיכיאטרי ממושך, והיה נוחל-השפעה. משום כך, הדגישו האחיות, יש לסטול את הצוואה מפני שזו נערכה עליידי הנהנה ממנה, דבר שלא נשמע כמותו!

דניאלה וקרולה הירות סיפרו כי היו בי יחסים טובים עם אביהן. הוא השפיע על דניאלה שתעלה לישראל והתחייב לתמוך בה, אולם הצוואה מבטלת את רצונו זה. כיצד אירע שהמיליונר ביטל את הבטחותיו, ללא ידיעתן, זאת אין הבנות מסוגלות להסביר. הן יודעות לספר כי אביהן טען באוזני מכריו שברצונו להוריש את כל רכושו לבנותיו.

דניאלה יודעת לספר גם, כי אביה היה חבר בקופת-ההגמולים גדיש, של בנק הפועלים. היא מעריכה שבחשבון זה היה, ביום מותו, סכום המתקרב למיליון לירות. ביום הדיון בבקשה למינוי מנהל-עזבונו זמני, הודיעו פרקליטה בבית-המישפט, כי בקופת גדיש סכום כזה על שם האב. אך פרקליטי הקרן הקיימת לא מצאו לנכון להודיע לבית-המישפט כי סכום זה לא קיים עוד בחשבון. הקרן הקיימת ביקשה להעמיד את כל הצדדים בפני עובדות מוגר מרות, ולהעלים חלק נכבד מן העיזבון, כך שהיא תקבל הרבה יותר מן המגיע לה.

לסענתם של דניאלה ופרקליטה, נקבע בצוואה כי לקרן הקיימת ניתנת תרומה ב- 600,000 מרקים גרמניים בלבד, וסכום זה ישולם רק במקרה שהקרן הקיימת לא תהיה מסוגלת, לפי ההבטחות שניתנו לה בהסכם מיום 26.12.1974. אולם, כיום טוענת קק"ל כי גם הסכום שנמצא בקופת גדיש הגיע לה, נוסף לתרומה.

עוד מגלה דניאלה, כי הקרן הקיימת "קיבלה, עוד בחייו של אבי המנוח, סכוי

דניאלה פלורסהיים נישואי מפורקת

קק"ל גואלת את המיליונים

בעצמו בא אלינו. הוא חתם איתנו הסכם, ולכן הפעלנו את עניין המשכנתא, גם זה בהסכמתו. איפה כתוב שלקרן הקיימת מגיי עים רק 600 אלף מרקים?" שאל קורן. אחרי שהכתב קרא באוזניו אותו סעיף מן הצוואה אשר אינו מותיר ספק לגבי גור בה המתנה, סתם עורר-הדין ולא הגיב. ומדוע הוציאה הקרן הקיימת את מיליון הלירות ומקופת גדיש של בנק-הפועלים, עוד לפני שבית-המישפט ציווה בעניין ה צוואה? "נשאל, הקרן הקיימת לא הוציאה מיליון לירות מגדיש", השיב קורן. אך לעורר-הדין רמי בלומנפלד, פרקליי טם של יוחנן הובר וקיבוץ אדמית, גירסה אחרת לגבי נקודה זו. "הקרן הקיימת הור דיעה לי בכתב", אמר, "שעם מותו של לודוויג פלורסהיים העבירו את הסכום ש היה בגדיש, על שמו של המנוח, לשמה של הקרן הקיימת, ב-2.12.74".

הקרב נמצא עתה בעיצומו. שני מנהליי העיזבון, ד"ר מאיר גורדון — ראש הצוות של הקרן הקיימת, והצעיר יוחנן הובר בשליחות קיבוץ אדמית ובעזרת עורך-הדין בלומנפלד, עושים עתה מאמצים על אנושיים לגלות, מה עוד נותר מרכושו של המיליונר המנוח שעדיין לא נפל לידיהם. מניחים כי קיימים, בין השאר, שלושה בנייני-ידירות ברחובות בני-יהודה וז'בויר טניסקי בתל-אביב, וכן בנייני-מגורים ב הרצל-הפיתוח. פרקליטה של שתי הבניינות טוענים, כי הירושה בישראל מגיעה לסכום של כ-10 מיליון לירות. לאור כל זאת פנו שתי הבנות אל בית המשפט המחוזי בתל-אביב בבקשה, לדי חות את בקשת הקרן הקיימת לקיים את צוואת אביהן ולהצהיר שהן, דניאלה וקרולה הירות, הינן יורשותיו של האב-המיליונר.

נציגיו של המוסד שיכנעו את התורם ל- הבטיח את ה"מתנה" שנועדה להם, על-ידי הטלת משכנתא בסך 600 מרקים גרמניים על שמה של הקרן הקיימת, על בית-מגוריו של המנוח, בקרויצרשטראסה 17, בדיסלדורף. כלומר, לא זו בלבד שהתורם הבטיח את מתנת-העתק לקרן הקיימת, מי זהו זה והבטיחה את התרומה עליידי הטרות משכנתה על רכושו, בעודו בחיים. השאלה המתבקשת היא: מדוע הסכים לודוויג פלורסהיים לפעולות בלתי-מקובלות אלו של הקרן הקיימת, שנוסף לכל היתה בהן גם השפלה רבה?

במיכתב ששלחו אל עורכי-הדין גרא קורן, נציג הקרן הקיימת לישראל, ורמי בלומנפלד, נציג קיבוץ אדמית, הדגישו פרקליטי שתי הבנות: "הקרן הקיימת בי ארץ, והן בחו"ל, עשתה מעשה נורא: הסיתה אב נגד בנותיו, הוציאה לעו על בנותיו — וכל זה, כדי להשיג את בנור תיו ולהניעו לשלול מהן את הירושה". יש להניח שגם בבית-המישפט בגרמניה תישאל שאלת המשכנתא ומדוע היו שליי חי הקרן הקיימת כה להוטים להטילה. גם דברים אלה הביאו פרקליטי האחיות באוזני נציגי הקרן הקיימת וקיבוץ אדמית. השבוע נשאל עורך-הדין גרא קורן, המייצג את הקרן הקיימת בפרשת הירושה, על-ידי כתב העולם הזה: האם אין פגם בדבר שד"ר מאיר גורדון, גיבור הקרן, אשר קיבל מינוי של מנהל-העיזבון, הוא גם אותו אדם שחתם במאי אשתקד כעד, בעת עריכת הצוואה?

"לא", השיב עורר-הדין קורן, "אין בה שום דבר לא כשר. אנו לא שלחנו שליי חים אל לודוויג פלורסהיים כדי לשכנע אותו שיתרום את 600 אלף המרקים, הוא

מים נכבדים על חשבון התרומה שכביכול הסכים לתרום לה, והקרן הקיימת לא מצאה לנכון להודיע מהו הסכום שכבר קיבלה."

משכנתא על ההבטחה

ד בר מזור ביותר קרה אחרי שלודויג פלורסהיים הבטיח לקרן הקיימת להוריש לה 600 אלף מרקים, שליחיו ו-

פרקליטה כהן-צירוף נגד שיטות מפורקות